

betalte Beløb at erholde tilbagebetalt en saa stor Del, som svarer til Amtskommunens Andel (jfr. § 5, 3. Stk.) af de sognekommunale Skatter, som senere viser sig uerholdelige. For Afsavn af Beløb, der forskudsvis er indbetalt til Amtsrepartitionsfonden og derefter i Henhold til foranstaaende Bestemmelse tilbagebetales, er Sognekommunen berettiget til en Rentegodtgørelse hos Amtsrepartitionsfonden paa 3 pCt. halvaarlig.

§ 7. For de sønderjydske Amtskommuners Vedkommende kan Amtsraadene fremdeles bestemme, at hele Amtskommunens Udskrivningsbeløb lignes paa Amtsraadskredsens Sognekommuner, dog saaledes at det Beløb, der herefter udskrives paa disse, fordeles efter Reglerne i § 3. — Ved § 8 ophæves § 50, 1. Stk., i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 og § 7 i Lov om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926.

Ved 1. Beh. i Folketinget anbefalede Venstres Ordfører, Pinholt, Lovforslaget, som han ønskede gennemført snarest. Dets Hovedprincip, Fastlæggelse af Amtskommunernes Grundskyldpromille, ansaa han for rigtigt og den foreslaaede Promille, 4, for rimelig. Socialdemokraternes Ordfører, Fisker, udtalte sig imod Lovforslaget og sluttede saaledes: »— mit Parti kan ikke medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse. Det er ensbetydende med, at Skattebyrden væltes ovenfra nedefter, fra Herremanden til Husmanden, fra de velstillede Kommuner til de fattige Kommuner, og fra Skat paa Jord til Skat paa Arbejde. Vi kan ikke medvirke til en Politik af denne Art. Her vil Ministeren og hans Parti altid møde mit Parti som deres skarpe og uforsonlige Modstandere.«

Den konservative Ordfører, Fibiger, udtalte, at hans Parti gerne vilde »medvirke til at føre det igennem og ogsaa til at forbedre det«. De Radikales Ordfører, Jens Jensen, karakteriserede Lovforslaget som medførende en Føringelse af den bestaaende Lovgivning, baade skattemæssigt og socialt set. Retsforbundets Ordfører, Willesen, udtalte sig imod Lovforslaget, der efter hans Mening betegner et Tilbageskridt fra den i 1922 og 1926 paabegyndte Linie.